

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så går jeg videre i ordførerrækken. Hr. Carsten Hansen som første ordfører og hr. Thomas Adelskov som anden ordfører for Socialdemokratiet. Er det korrekt?

Carsten Hansen (S):

Jeg skal starte med at sige, at vi for det første synes i Socialdemokratiet, at det er noget forfærdeligt rod, vi er udsat for her. Det er en gang lovsjusk af værste skuffe, at vi har fået tre store love slået sammen til en: Hvis man er imod den ene, kan man ikke få lov at stemme for nogen af de andre – det er nu ikke, fordi vi ønsker det, men der kunne være partier i Folketinget, der havde lyst til det – og det, at vi ikke har hørings svar bliver mere og mere normen, end det tidligere var.

Det er en gang lovsjusk. Og jeg vil appellere til regeringen om – også fordi statsministeren gentagne gange har holdt taler om kvalitet i lov arbejdet – at vi får det tilbage på sporet.

Det andet er, at vi indtrængende må anmode om, at man overholder indgåede forlig. Vi har et klart forlig med Venstre og De Konservative om finansieringen og kvoteordningen på det her område. Det kan vi selvfølgelig sagtens afklare, men det er det principielle i den måde, vi arbejder sammen på, der er det afgørende.

Lad mig så gå over til selve lovforslaget. Jeg er ikke så stærk i Bibelen, men jeg vil alligevel vove at komme med et bibelcitater: »De, som meget har, skal mere gives«. Og vi må sande, at vi nu har fået en regering, der efterlever de ord. Det er virkelig de, der ikke har, der må holde for. Det er de fattigste ude i verden, og det er besparelserne på uddannelse og aktivering. Der er klare vindere og tabere i regeringens uddannelsespolitik.

Der var mennesker under valgkampen, der sagde, at nu var det ikke til at se forskel i dansk politik, men det skal jeg lige love for at de kan nu. Tillad mig at tegne et overordnet billede, som måske kan blive stående på den indre net-hinde under denne her behandling:

Der vil blive skåret på daghøjskolerne med 16 pct., de kan ikke mere undervise i FVU som kerneområde, den fri ungdomsuddannelse bliver fjernet, AMU-uddannelserne bliver kraftigt beskåret, og fra aktiveringen, som jo går ud over nogle af de svageste på arbejdsmarkedet, fjerner man 1,5 mia. kr., deraf 300 mio. kr. til den tidlige indsats for dem, der bliver fyret. Man fyrer folk i AF, men samtidig lemper man erhvervslivet for

store summer i moms og afløftning. Der er virkelig nogle, der betaler prisen, mens andre tager den.

Vi vil en anden vej i Socialdemokratiet. Vi tror på det enkelte menneske. Vi tror på, at tryghed giver udvikling. Vi tror på de værdier, som hvert eneste menneske indeholder, bare vi giver dem mulighederne. Tager vi daghøjskolerne, har de faktisk været knaldgode til at udfylde disse rammer. En IFKA-undersøgelse fra 1998 viste, at 65 pct. kommer videre i job eller uddannelse. Det er da ikke så ringe. Det er ikke alle uddannelsesinstitutioner, der kan udvise samme resultat.

Vi mener egentlig, som Ole Lund Kirkegaard skriver i børnebogen »Gummitarzan«, at alle er gode til noget. Det gælder bare om at finde ud af det. Og det gør de faktisk på daghøjskolerne.

Men frem og tilbage er lige langt. Vi er på mange måder tilbage ved starten af daghøjskolerne tid, nemlig sidst vi havde en borgerlig regering med en kæmpe arbejdsløshed, hvor man mente, at man skulle tilbyde de her mennesker noget meningsfyldt, rejse dem op igen – det er der, vi er kommet tilbage – og give dem muligheden for at holde fast.

Vi mener i Socialdemokratiet, at vi har stor og god brug for daghøjskolerne som et godt redskab for den målgruppe, vi har fat i. Og det er jo mest kvinderne, der bruger daghøjskolerne. Over to tredjedele af brugerne er kvinder, så hvis Venstre mener, de gerne vil være den lille mands parti, gør de egentlig det rigtige her, for det er de ufaglærte og kortuddannede kvinder, det går allerhårdest ud over.

Hvis vi kigger på lovforslagets indhold på området, har vi måttet lægge øre til meget siden i tirsdags: Nu ville regeringen rette op på den der kikser, der var i finansloven, og efterfølgende har man reddet hele uddannelsessektoren.

Jeg ved ikke, om det var, fordi statsministeren havde godt af den friske luft på Grønland, eller om man lige pludselig kom i tanke om, at der var noget, man havde lovet, som TV 2 havde billeder af, nemlig at der skulle investeres i uddannelsessektoren, især på handelsskolerne. Hvis det er resultatet, burde vi overveje at have fjernsyn på den statsminister overalt eller også sende ham til Grønland noget tiere.

Det er rigtigt, at grønthøsteren er kørt i garage også på daghøjskoleområdet, men en kvotenedsættelse på 16 pct. og en afvikling, som dette lovforslag er udtryk for, er ikke blevet droppet. Og man må spørge: Er det endnu en svips, som statsministeren har overset? Al støtte for-